

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Drugod in pri nas.

Z Dunaja poročajo z dne 25. t. m.: Včeraj so volili dunajski učitelji svoje zastopnike v mestni šolski svet; z ogromno večino so zmagali protiklerikalni kandidati. Dočim so klerikalci zbrali za svoje kandidate 700 do 900 glasov, so protiklerikalni kandidati dobili nad 2000 glasov. Doslej so klerikalci neomejeno gospodarili v mestnem šolskem svetu, sedaj vstopi v mestni šolski svet klerikalcem neprijetna opozicija. Velikega političnega pomena so volitve zategadelj, ker razodevajo odpad učiteljstva od krščansko-socialne stranke, kar napoveduje za prihodnje občinske volitve klerikalcem polom. Pri včerajšnjih volitvah je bila izvoljena tudi učiteljica Nauheimerjeva, ki vstopi kot prva ženska v okrajni šolski svet.

Tako piše zadnji „Učiteljski Tovariš“. To so posledice zadnje zmage.

Pri nas pa je imel klerikalni dež šolski svet sejo in se je pečal tudi z znano Gärtnerjevo zadevo, ki se tiče „Jutra“. In sklenilo se je:

Frana Gaertnerja bo predsednik mestnega šolskega sveta ustno pograjal, ker je na poti v šolo čital „Jutro“.

To je torej razlika.

Zjutraj greste n. pr. v urad ali v šolo in vas morebiti zanima, koliko je resnice na včerajšnji „Slovenčev“ brzojavki glede Šušteršiča in Gautscha ali glede drugih poročil, ki se vam zde malo verjetna. In kupite si za 3 krajcarje „Jutro“, da si stvar prečitete. In glejte taka stvar se na Kranjskem kaznuje s tem, da se dobi od višjega mesta usten ukor.

Zato „Učit. Tovariš“ opravičeno zahteva:

Kot svobodni avstrijski državljani zahtevamo izven urada popolno državljansko svobodo, zato pozivljamo našo centralno organizacijo, da ona protestuje in stori primerne korake zoper sedanjí sklep deželnega šolskega sveta v slučaju Gaertner, ker ta sklep omejuje državljansko svobodo vsemu učiteljstvu!

Vedeti moramo, da gre tu za splošno stvar in cela slovenska napredna javnost mora stati z učiteljstvom v eni vrsti pri obrambi njegove politične svobode. Skrajni čas bi bil, da se napravi pri nas konec takim klerikalnim nasilstvom. Slovenska napredna javnost bi morala sama imeti primerno obrambno društvo, ki bi s shodi, letaki in brošurami pojasnjevala širši javnosti take slučaje. To bi bilo tem večje važnosti sedaj, ko bo zboroval novi parlament z napredno večino. Ob tem času morajo o takih stvareh pisati vsi drugi časopisi, prinesiti se mora zadeva v državni zbor, tam bo sedaj razpoloženje proti oni Šušteršičevi stranki, ki je enaka doma in na Dunaju. Le na ta način bo mogoče končno doseči, da bo šel napreden človek mirno po ulici, da bo čital kar bo sam hotel.

Mi ne maramo „hlapev“, ker hlapec vzgaja hlapca, mi hočemo samostojno in tudi politično samostojno učiteljstvo, ki bo moglo nemoteno od klerikalnega pritiska delovati na vzgojnem in kulturnem polju.

V tem oziru niso razmere nikjer kakor pri nas. Gotovo je, da so te razmere posledica naših političnih razmer. Vendar tudi „politične razmere“ ne dovoljujejo, da bi se postopalo, kakor pri nas. Ako so domače politične razmere take, ne bo zabavilo, da so se danes splošne politične razmere tako izpremenile, da morejo učitelji v dobro tudi nam, le povzdigniti je treba svoj glas tako, da bo segel do onih mest, kjer se bo povedalo, da smo državljani ene države in da mora biti tudi pri nas, kakor je drugod.

Program

za X. slovenski časnikiški kongres in I. razstavo slovenskih časopisov v Beogradu.

Dan prvi: 10. julija ob 9. dopoldne:

1. Predsednik „Zveze slovenskih časnikarjev“ gospod Josip Holeček otvori kongres.
2. Volitev predsedstva.
3. Pozdravni govori.
4. Dr. Jovan Škerlić, vseučiliški profesor: „Zgodovinski pregled srbskega časopisja 1791—1911“.
5. I. Lakatoš, urednik „Obzora“: „Zgodovinski pregled hrvaškega časopisja“.
6. Slavnostna otvoritev I. razstave slovenskih listov in časopisov.

Drugi dan: 11. julija ob 9. dopoldne:

1. Dr. K. Ostaszewski-Barranski, urednik „Dziennika Polskega“: „Sloletnica poljskega časopisja“.
2. Georgi T. Pejev: „Naloga slovenskega časopisja v gospodarskih vprašanjih“.
3. Ljuba Jovanović, bivši minister: „Slovenski časopisje kot tvorec mira.“ — Popoldne ob štirih:
4. Ivan Ivanič: „Slovenska časnikarska brzojavna agencija.“
5. X. glavni občni zbor „Slovenske časnikarske zveze“.

Tretji dan, dne 12. julija ob 9. dopoldne: 1. Določitev kraja, kjer bo prihodnji XI. kongres.

2. Zaključenje kongresa. Podrobni program, legitimacije, poslovnik in vsa ostala navodila, kakor tudi program izletov, ki bodo 13. in 14. julija, dobe udeleženci kongresa v Beogradu. — Obleka: Na dan otvoritve in na banketu slavnostna, sicer navadna. Prijave na kongres, ki pridejo po 3. juliju, se ne bodo upoštevale.

Iz slovenskih krajev.

Iz Borovnice. Tudi tukaj napredujemo. Na praznik smo imeli pri g. Antonu Drašlerju sestanek. Ustanovil

se je „Pripravljalni odbor Sokola.“ Pravila so se predložila glavarstvu. Živela sokolska ideja.

Iz Dobropolja. Naši klerikalni možakarji so se sicer že večkrat izkazali kot figa možje, katerim pošten človek ne sme prav nič več verjeti. Višek možakarstva pa je dosegel naš oče Šteh. Oče Šteh je znan kot trgovec, ki ima poleg postaje novo trgovino za apno. Ravno zato se je tembolj čuditi, da Šteh kot trgovec tako malo polaga na možatost svojih obljub. Dokler ni na čast Čukov in Marijinih devic dal napraviti „salona“ kakor pravijo poredneži zavetišču, kjer se shajajo in kjer rajajo čuki in sove, je skušal svoji trgovini na ljubo skrbno prikrivati svoje s katoliškim prepričanjem prenapolnjeno srce. Ko pa je mož uvidel, da je že dovolj obogatel in so mu duhovniki z Jakličem vred obljubovali še druge zlate gradove, je mož očitno začel lizati pete klerikalnim vodjem. Pri zadnjih državnoborskih volitvah pa je oče Šteh prišel v razdvoji s svojim katoliškim prepričanjem. Slišal je, da Jakliča tudi že duhovniki več ne marajo in da zna protikandidat Pucelj vendar le priti na površje. Oče Šteh je trgovec, to smo že preje omenili; kot tak dela kupčije tudi s svojim katoliškim prepričanjem. On je špekuliral, zelo previdno špekuliral. Ko je slišal, da je Jakličev mandat v nevarnosti in da je ljudstvo bolj vneto za Pucelja, nego za Jakliča, je bil on sam tisti, ki je Pucelja animiral, naj le kandidira, češ, zmaga bo gotovo na tvoji strani. To se je vršilo namreč še v času predpriprav za volitve, ko se Pucelj še ni bil popolnoma odločil za protikandidaturo. Šteh je Pucelju tudi ponudil svoje prostore za volilni shod. Skratka, oče Šteh je čez noč zamenjal svoje katoliško prepričanje, kupčija mu je za enkrat tako bolj kazala. Ta preobrat pa je klerikalni generalni štab v Ljubljani hudo prestrašil. Kakor smo že zadnjič omenili, napeli so vse zadnje sile, da Jakliča iz doline, kamor je s „Podrto pečjo“ vred padel, zopet spravijo na vrh. Kaj vse popravi med nerazsodnim ljudstvom prižnica, spovednica, grožnje s peklom in hudičem, to je že dovolj znano. Protikandidatura Pucelja že ni bila več tako sigurna, kot je bila spočetka. Potegnil je drug veter, oče Šteh se je obrnil po njem. Odpovedal je Pucelju obljubljen prostore za volilni shod in on, ki je Pucelja animiral za protikandidaturo, on, ki je Pucelju obljubil, da mu že on sam preskrbi 500 gotovih glasov, on, oče Šteh, trgovec in posestnik je začel delati naravnost proti Pucelju. Če ni ta možakar mož-beseda, ki zasluži, da ga v vzgled postavimo širši javnosti, potem ne vemo kje bi dobili primerno medaljo, da jo očetu Štehu pripnemo na mesto, pod katerim mu bje njegovo katoliškega prepričanja prekipavajoče srce. Vendar kar je s svojo možakarijo nameraval, se ni zgodilo. Pucelju je dal na razpolago svoje prostore g. Kralj, mož, ki se ni nikdar vrival v politično ospredje.

pošten možakar, ki pa je v razmerju s Štehom pravi revež, pa se le vendar ni zbal za dobro pravico stvar do- prinesiti žrtev. Zato bi bila dolžnost, če v naše kraje potujoče zavedno občinstvo podpra tako nevstranskega moža kot je g. Kralj.

Iz Leskovca pri Krškem. V Rudolfovm se nahaja nagrobni spomenik: Tukaj počiva prečastiti gosp. Strohcn itd. Ta prečastiti g. spod je služboval kot dekan v Leskovcu. Leta 1848/9 ko je bila tlaka odpravljena, je bil mož užaljen, da mu niso hoteli kmetje zastoj več oslari in rad bi se bil maščeval nad puntarji. Nek dan se je odpeljal v Novomesto (sedaj Rudolfov) tam pa je obdolžil Leskovčane, da so ga spodili, farovž in marof pa zažgali. V kratkem je prikorakalo dve stotnji vojakov v Leskovec nad uporne kmete. Dospeli so pri vas, poklical je poveljnik k sebi odlične može, poizvedoval o razgrajah in požigalcih in prišel do zaključka, da je pdkupil dekan svojega hlapca Janeza s svoto sto goldinarjev, naj zapali navedeno poslopje. Po dekanovem odhodu se je posvetoval hlapec s svojim prijateljem Waldecherjem in ta ga je odvrnil od namenjenega hudodelstva. To se je zgodilo pod dekanstvom prečastitega gospoda Strohena in nekaj prič je še živih, ki se dobro spominjajo na to lumparijo. — Letos, neko nedeljo zjutraj, ko so šli verni k jutrarnji službi božji, zagledali so na leskovškem farovžu eno celo steno s katranom napackano. Sikarja bi imela predstavljati v smislu napisa „Čuke.“ Na dan sv. Rešnjega telesa zjutraj, raznesla se je novica po vasi, da je napackana cela stena nad šesto let stare farne cerkve in pa stena podružnice sv. Ane z enakimi nestvori. — Ko je imelo Kopitarjevo društvo pred kratkim neko slovesnost — pravzaprav je bilo samo zabavljanje — v Leskovcu, raztrgale so na kozolcu nahajajoče se zastave, venci, ali kaj je že bilo, so bili zjutraj vsi razsekani in vrvi ukradene. Kdo dela to? Dekan Schweiger in kaplan Kopitar, dekanova sestra, kuharica in dr. blatijo že ves čas zdaj enega, zdaj drugega s sumom in delajo neprilike tistim, ki ne trobijo v njih rog. Sedaj se govori celo, da je na sumu sedem najodličnejših mož oziroma posestnikov. Toda vse do gotove mere. V Leskovcu je bil mir, dokler ni bilo Kopitarja ali pa škofa semkaj in tudi naš sum je opravičen, ako domnevamo, da je „čukmaler“ mogoče v farovžu. Kdo pa zmira rentaci, da se hoče vera zateti, da se namerava cerkve podreti in duhovne — recite farje — pregnati? Leskovčani gotovo ne, to kričita samo Schweiger in Kopitar. Kak cilj bi zasledovalo tudi prebivalstvo s to „malarijo“ in otroci vendar tega storili niso. Kakor vse kaže, se gre za ne-

kovo lopovščino. Zdaj so občinske volitve na vrsti in kar se namerava doseči z oskrunitvijo cerkva in farovža, pripoveduje Domoljub v št. 25. z dne 22. junja 1911, namreč: „V Leskovcu pri Krškem imamo najbolj grde in najbolj divje liberalce. Res? Ljubljanski so sicer opljuvali nune, naši liberalci so pa s katranom ostudno pomazali farne cerkve in podružnico in sebe! S tem so pokazali, da jim še cerkve niso več svete! Kaj bi šele naredili, ako bi bili zmagali! Plačilo za to podlo podjetje jim ne odide: naši može jih bodo v kratkem še hušje premagali kakor zadnjič.“ — Gospod Schweiger! Mi zahtevamo mir, kakoršen je bil letos. Opozarjam Vas, da so zidali naši pradedje cerkve za službo božjo in da jih mi v združujemo v ta namen. Zahtevamo odločno, da odstranite oskrunitev na svoje stroške precej, kajti v varstvo so cerkve vam izročene. D. mislimo vas nadalje, da so postavili farovž in farovžko poslopje naši predniki za dušne pastirje ne za politične hujšave in agitatorje. To, kar se je zgodilo do sedaj v cerkvi, in sta uganjala s Kopitarjem o priliki volitev, se je godilo zadnjičkrat. Če nima škof Jeglič dušnih pastirjev na razpolago, tudi razgrajave, hujšave in politikov ne p. trebujemo nobenih! Nikarte misliti, da imamo čas v Krškem po sodnijah tekti, ali pa da imajo z delom preobčuzeni sodniki in orožniki vsak dan 24 ur prostih, kakor vi gospoda po farovžih samostanih. Raztolmačite to tudi v Ljubljani, da ne bo iznenadilo nezmožnega Jegliča, ko bi prišli morebiti farovski ključ kar nenkrat na glavarstvo v Krškem. Nismo vsi taki abstinenti, kakor vaš knilni adjutant, ki se ga tako nalezle, da ga mora šest mož proti domu nositi in da dvanaest vatlov daleč naokoli — kozla dre. — Ako noče ali se ne upa nihče narediti red po farovžih in cerkvah, primorani bomo narediti to sami. Zaradi takih tepcev se ne bo preivala kmečka kri in se ne bodo polnile ječe z domačini. To so prvi in zadnji opomini, s katerimi vas hočemo vrniti k vašemu pravemu poklicu in k veri naših očetov, katero pravite, da hočemo mi zatreti, a ste jo sami že skoraj do cela uničili. Od sedaj naprej tudi odklonimo vsako ogrožnost za morebitne poškode na vašem in cerkvenem premoženju, da boste uvideli, kdo je zagovarjal vaše in kaplanovo nečuvno postopanje — samo radi ljubelega mira.

Več zavodnih mož iz Krške in Leskovske fars.

Iz Šmartna pri Litli. Napočil je dan, katerega smo tako željno pričakovali, namreč dan sv. Petra in Pavla, blagoslovljenje zastave nebodi ga treba društva „Čuk!“ Na predvečer je bila sereada in podoknica kumici Kati

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA.

Denarnega prometa 565 5 milijona K. Stanje hranil. vlog 40 milijonov K. Rezervni zaklad 1 milijon 200 tisoč K.

Obrestuje po 4 1/2%. Za varnost jamči mestna občina z vso davčno močjo.

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

— Kaj šel je zagodel sam nad sabo. Vraga, saj se je šele danes vrnil v Benetke. Hitreje ni mogel potovati kakor Peter, ki se je vrnil z največje naglico. Torej je še prepičan, da sem v njegovi votlini. . . Oh, on zdaj ne misli name! . . . Ha! Imamo ga, držimo ga! . . .

Na ovinku neke uličice sta stala dva možka nepremično pod strešico neke krčme.

Bembo je spoznal dva beriča. Prisluskovala sta, kaj se govori v krčmi, kjer so se delavci glasno razgovarjali ob vinu.

— Skrinja za ovačbe naj počaka, je zamrmral Bembo.

Stopil je naravnost k beričema, dal se jima spoznati ter jima rekel tiho par besed. Beriča sta se naklonila; eden izmed njiju je stekel proč in kmalu izginil, drugi pa je šel za Bembo dalje.

Neznanec — najsi je že bil Roland Kandiano ali ne — je mirno nadaljeval svojo pot.

Ali je slutil, da ga zasledujejo.

Šel je vse venomer dalje, po uličicah in mostovih ter dospel naposled do majhne hiše ob pristanišču.

Tam je obstal ter se ozrl po okolici.

Očividno ni zapazil ničesar sumljivega.

Vstopil je.

Bembo ga ni izgubil izpred oči. Kakor hitro je tuje vstopil, je stopil on iz kottička, kamor se je bil potuhnil.

Zdaj je imel pri sebi štiri beriče.

Vsi so bili dobro oboroženi.

Bembo je dobro vedel, da bje zdaj ena tistih minut, ki odločajo človeku o življenju in o smrti. Tresel se je od groze, pomišljaje, da je blazno, naskočiti Rolanda s tistimi bore štirimi možmi, ki jih je imel pri sebi, s štirimi beriči, pobranimi na

poti, kakor mu jih je privedel slučaj. Tisti, ki ga je bil poslal po izdatnejšo pomoč, se še vedno ni hotel prikazati.

Z druge strani pa je bila prilika tako vabljiva! Kdo ve, če se še kdaj ponudi enaka?

Držati Rolanda Kandiana v pasti in ga izpustiti!

— Na delo! je zarenčal. Pa makar, če tvegamo življenje! . . .

Bembo se je obrnil k beričem:

— Dvajset zlatih dublonov vsakemu izmed vas, ako primete tistega, ki je pravkar izginil v tej hiši.

Beriče je prešinil tresljaj pohlepa; njih oči so se zasvetile v mraku s kovinskim bleskom. Dvajset zlatih dublonov je pomenilo slehernemu teh ljudi že majhno premoženje.

— Naprej! so vzkliznili, razvneti v gorečnosti, ki se je zdela kardinalu dobro znamenje.

Toda mignil jim je, naj počakajo.

— Še nekaj, je dejal. Mož je zelo močan. Varujte se!

Nasmehnili so se in nehoti so prišli vsi za svoja bodala.

Bila so to krepka, trivogelna rezila, kratka, na koncu ostra in široka pod ročnikom, z držaji iz politirane orehovine.

— Ali je treba da ga ujamemo živega? je vprašal eden izmed njih.

— Živega ali mrtvega, to je vseeno, je odgovoril Bembo izmed stisnjenih zob.

Zdaj mu že ni šlo več za to, da bi trpinčil Rolanda. Hotel ga je samo spraviti s sveta, naj stane kar hoče.

— Za to ne gre, je nadaljeval Bembo. Edino potrebno je to, da ga primete. In še to sem vam hotel povedati: mož se bo gotovo branil. Mogoče je, da bo kdo izmed vas zadet.

— To se pri našem poslu zmerom lahko zgodi . . .

— Dobro. Obljubil sem slehernemu po dvajset zlatov. Štirje ste — to je osemdeset zlatov. Plačal bom vseh osemdeset, tudi če ostane samo eden živ. Ali me razumete!

— Naprej! so ponovili beriči.

Stopili so v temno vežo, iz katere so lesene stopnice vodile navzgor.

Napotili so se po stopnicah.

Nobenega šuma ni bilo slišati, nobene stopinje; niti les ni zaškripal pod nogami. Stopali so kakor tigri, plazeči se proti svojemu plenu.

Hiša je imela samo dve nadstropji.

V prvem so se neodločno ustavili.

Videli so dvoje vrat.

Prislusnili so pri obih. Nobenega šuma ni bilo slišati. Njih roke so se dotaknile druga druge. To je bilo znamenje.

Šli so v zgornje nadstropje.

Tam so mahoma obstali.

Izza vrat se je slišalo polagno in umerjeno korakanje izprehajajočega se človeka.

Tu je bil tu. . .

Spodaj, v kottičku, ki je ležal hišnim vratom nasproti, je čakal Bembo, skrčen in zadihaje se od nestrpnosti.

Njegove oči so se bile polagoma dvignile ob pročelju hiše navzgor.

Človek bi bil dejal, da zasleduje v duhu pohod beričev korak za korakom.

In zares — tisti hip, ko so oni obstali pred vrati, so se Bembove oči uprle v eno izmed oken pročelja — edino, ki je bilo razsvetljeno, podobno zamišljenemu očesu obraza, ki noč ni dala razločiti njegovih potez . . .

Ta luč pa je mahoma ugasnila.

Spretno, naglo in molče so se bili beriči stisnili v gručo ter se pripravili za napad.

Eden izmed njih je prižgal tatinsko svetilko.

Drugi je z rahlo in oprezno gesto porinil svoje bodalo v ozko špranjo pri zapahu.

Ostala dva sta se uprla z ramami v vrata in pritisnila.

— — — — —

Tu je, ki ga je Bembo zasledoval, je bil v resnici Roland.

Ali je zapazil, da ga zasledujejo? To je kaj malo verjetno. Bil je ves zatopljen v svoje misli, ki so se zbirale v tem trenotku vse okrog Leonore.

Njegov povratek v Benetke je oživel vse njegove bolečine, ki so bile v teh par dneh popotovanja nekoliko umolkne.

(Dall.)

Vrbajs — (vulgo Angelčkovka), ki je podarila društvu 400 K. Pri tej priliki se je tudi streljalo s topi (možnari) med občinstvom na sredi ceste, kakor tudi iz cerkvenega stolpa z majhnim topom, tako da so vse šipe pobite spuščali so tudi rakete iz cerkvenega stolpa. Ni li to očito bogoskrunstvo? Kje pa si c. kr. okrajno glavarstvo! Kaj je danes toliko liberalcev? Ker sprevidijo kako delajo farji s cerkvijo. V četrti je bil sprejem „čukarskih“ društev. Prišlo je vsega skupaj 121 čukov v kroju. Potem je bilo blagoslovljenje zastave in žalosten pogrebni sprevod po vasi Šmartnem seveda pod zaščito 12 bajonetov, kateri seveda hodijo p. Šmartnem in napovedujejo aretacijo klerikalnim streljalcem z možnari. Toiko naj še omenim, da bodo oni vsi stvar drugače preuredili in vpili, kot grešniki v puščavi na napredni, ki so se po smu spodobno obnašali. Zato pa vsi, kateremu je kaj za napredek našega pomembnega društva, vsi brez skribi med nas brate pevce dne 2. julija 1911, ki se ni treba bati da bi nas še tla žen farmerija, ker mi gremo z odprtim čelom v boj zoper našega skupnega sovražnika! Zatorej naj vsakdo, kdor le more pohiti med nas, vsakrati bode nesel najboljši spomine od naše 20 letnice. Pridite vsi dne 2. julija, da stremo glavo kakor kaci našmu nasprotniku.

DNEVNE VESTI

Župnik Berce suspendiran. Včerajšnji „Slov. Narod“ poroča: Gosp. župnik Anton Berce je dobil od škofa Antona Bonaventura Jegliča to-le pismo:

Nr. 2561.
Reverendo Domino Antonio Berce, parcho pensione donato

Labaci.
Cum mandato de die 16. junii a. c. minime satisfeceris, immo litteris Tuis de die 22. junii a. c., quas in folio qu-ue ecclesiae et fidei catholicae offensivo atque expresse prohibito publicasti, ordinatus episcopali novam iniuriam intuleris, declaramus Te incurrisse pœnam suspensionis ab omni officio ecclesiastico, prout in litteris de die 16. junii monuius fueras. Labaci. Ordinatus episcopalis, die 26 junii 1911.

† Antonius Bonaventura m. p. episcopus.
V slovenskem prevodu slove to pismo tako-le:
„Št. 2561.
Čistitemu gospodu Antonu Bercetu, vpokojenemu župniku

Ljubljani.
Ker nisi ukazal z dne 16. junija t. l. čisto nič zadostil, marveč si s svojimi pismi z dne 22. junija t. l. ki si jih priobčil tudi v listu, cerkvi in veri katoliški sovražnem in strogo prepovedanem, povzročil novo žalitev škofijskega ordinariata. Izjavljamo, da si zapadel kazni suspendacije od vseh cerkvenih opravil, kakor si bil opominjan v pismu z dne 16. junija.

V Ljubljani, škofijski ordinarijat, dne 26. junija 1911.
† Anton Bonaventura s. r. škof.

Župniku Bercetu torej ona „izjava“, ki smo jo svoj čas mi odklo-

Naročajte ponudite, zahtevajte in pijte samo

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kisa voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Gubčev, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

da je moralo že trpeti, mnogo trpeti...

Kaj je povod, da se je nenadoma ustavil pred to hišo in pogledal tja proti pivemu nadstropju?

Ivan Petrin je bil edini sin revnih staršev iz Hriba, vasi, tri ure oddaljene od mesta. Oče mu je umrl, ko je bil tri leta star. Skrbeti je morala zanj njegova mati, ki si je napravila malo trgovino, tako da je lahko zanj plačevala, ko ga je dala študirat v mesto.

Vstopil je na gimnazijo, kjer je z zelo poveljnim uspehom izdelaval. Živel je srečno, mirno življenje. Še prijetnejše življenje je imel, ko je ljubil in ko je bil ljubljani.

Sučaj je hotel, da se je Ivan Petrin zažubil.

Bil je takrat v sedmi šoli. Imel je instrukcijo pri bogati gospe-vdovi Lukanovi, katere sina Stanka je poučeval. Stanko je imel lepo sestro Pavlo, ki je hodila takrat v drugi letnik učiteljice.

In Ivan se je zaljubil v Pavlo. Ivan je opazil, da ga tudi Pavla včasih rada pogleda. Bila pa je to tiha ljubica med njima. Saj ni mogel dosti govoriti z njo, ker je imel vsak dan samo eno uro instrukcije...

Drugače je bilo prihodnje leto, ko je bil Ivan v osmi šoli. Na počit-

nili in jo je župnik Berce potem poslal naravnost ordinarijatu, ni nič pomagala. Suspendacija je vendar prišla. Ampak Kanoso z ono čisto nepotrebnostjo „izjavo“, vsled katere je marsikje izgubil simpatije, bi si bil po našem mnenju čisto lahko prihranil!

Za famozno klerikalno „Pro-metno Zvezo“, v kateri imajo prvo besedo „železničarji“ dr. Zajc, Štefe itd., agitira med uslužbenci električne cestne železnice neki Mušič. Mi možakarju nujno svetujemo, naj prav kmalu preneha s svojo neumno agitacijo, kajti uslužbenci so ga že do grla siti, ker vedo, da od Zajca in klerikalcev nimajo ničesar pričakovati.

Zanimiv preklc. Včerajšnja „Zarja“ prinaša sledeči vlezaninovi preklc nekoga Oroslava Slapaja, ki je seveda klerikalec: „Podpisani Oroslav Slapar, krojaški mojster v Udmatu, Ravniharjeva ulica 13, obžalujem, da sem dne 20. junija na cesti pred Konsumnim društvom za Ljubljano in okolico v Udmatu vprico več oseb sumničih g. Etbina Kristana, da je od liberalcev prejel nekaj tisoč kron za to, da so soc. demokrati glasovali pri ožjih volitvah za dr. Ravniharja. To sumničenje kot neosnovano preklcujem in se zahvaljujem g. Etbinu Kristanu, da mi je na mojo prošnjo to žalitev odpustil in ni storil sodnih korakov.“ — Ta preklc kaj dobro ilustrira klerikalne laži, ki so krožile po „Slovencu“, da so socialni demokrati za svoje glasove pri ljubljanski ožji volitvi dobili od narodno-napredne stranke denar. Ko bi klerikalci za to imeli le senco dokaza, bi gotovo s takim dokazom radi svojemu somišljeniku pomagali iz godlje. Take so sploh vse klerikalne laži: najprej se možakarji širokoustijo in obrekujejo, ko pa jim stopiš na dolgi jezik, pa preklcujejo in prosijo odpusčenja.

Laschanovo zlato srce se je izkazalo zopet na lep način. Kakor znano, obstoji v Sangradu pri Kranju letovišče za šolsko mladino obojega spola. Letovišče je določeno za 100 otrok in sicer se menjajo: enkrat pridejo dečki, potem deklice. Dokler je imel upravo stolnega mesta v rokah občinski svet, se je tudi gledalo, da se je poslalo prostoru primerno število razvedrila potrebnih otrok. Zdaj pa ko upravlja mestno občino gerent Laschan, je pokazal svoje zlato srce do mladine na ta način, da je število 100 zmanjšal le na 60. V tem činu vidimo isto „očetovsko“ skrb naše slavne vlade, o kateri slišimo pri vsaki javni priliki toliko govoričiti in besedičiti. V dobi jubileja našega cesarja je se ravno od strani vladnih krogov delala taka reklama „za otroke“, tu pa ko bi ne bilo prav nič treba posebnih žrtv, ko je glede stroškov v letovišču Sangrad vseeno, ali se 60 ali 100 otrokom ponudi prilika razvedrila, so ravno gospodje od vlade pozabili, kaj so vse obljubljali storiti „za otroke“. G. baron Sachwar, kako morete od slovenskega ljudstva v deželi, kateri vi predsedujete, zahtevati, da se bo ono ogrevalo za človekoljubne naprave, če vi oziroma vaši pooblastilni organi v praksi zaostajate za teoretičnimi obljubami? Na tem grehu soudeleženi pa so tudi ljubljanski klerikalci, ki iz zgolj maščevalne nagajivosti zavlačujejo redno gospodarstvo avtonomne mestne občine.

V ilustracijo u peha papeževе odredbe, katera vam je gotovo znana,

glede spovedi in obhajja s 7. in 8. leti, vam sporočam sledeči dogodilaj. V šentpeterskem okraju (ime na razpolo) je neka mati poslala svojega 8 letnega sina s steklenico na trg po mleko. Deček vzame steklenico in gre na trg. Ko pride mimo šenklavske cerkve, spomni se, da jim je v šoli katehet priporočal, naj se večkrat udeleže obhajila, stopi v cerkev in ko vidi druge pri obhajilu, pristopi tudi on brez spovedi. Domov prišedši, ga je mati karala, kje je bil, pa prične pripovedovati. Ta dogodek omenjam le zaradi tega, da se ljudstvo prepriča o budalosti papeževga odloka in o duhovnikih, kako se malo brigajo za pouk otrok, ker jim je politika čez vse.

Tržaški Sloveci mesta in okolice! Združene skupine slovenskega ženstva N. D. O. v Trstu priredijo danes (nedelja) izlet s posebnim parnikom v Devin. Na parniku bo svirala med vožnjo rojanska godba. V Devinu se bo vršila na vrtu restavracije g. Pleša veselica z godbo, petjem in plesom. Parnik odpluje ob 3 in pol uri popoldne, ter se povrne ob 9 in pol uri zvečer. Vožni listek stane tja in nazaj 1 K 40 vin. (všeta je pri tej stopitvi vstopnica k veselici). Delavke, delavci! Tudi mi si privoščimo enkrat vesel dan, tudi mi poletimo tja na prosto v naravo, mi ki smo prisiljeni, da delamo v zaprtih delavnicah liki ječam dan za dnevom in sanjamo samo o svobodi. Vsaj za en dan zapustimo temno ječo, da pozabimo na naše gorje, vsaj za en dan vržimo oklepe raz naših rok, ter se podajmo na prosto — ven v naravo, kjer vse živi v sreči in veselju. Kdor hrepeni po prostosti in svobodi, bo šel z nami, kajti v duhu bomo živeli, ker se bomo čutili svobodni in prosti verig vsaj za en kratek čas v bodočnosti. Zatorej vsi po svobodi hrepeneci in pri tem trpečih, danes na izlet!

Novi stroj Beppo Ledics v Šiški. Na veselico, katero priredi danes društvo za zgradbo Sokolskega doma v Spodnji Šiški na „Lepem razgledu“, prileti tudi doslej še neznan Beppo Ledics s svojim letalnim aparatom. Kakšen je ta stroj, bode gotovo vsakega zanimalo. Mi sami še ne vemo, kako sestavo ima ta novi stroj, čujemo pa, da je nekaj najnovjšega. Izumitelj Beppo Ledics je sinoči brzojavil, da pride ne vemo čez katero morje v našo deželo in se ustavi ravno nad „Lepim razgledom“ in ravno ob času, ko bo največ udeležencev pri veselici za zgradbo Sokolskega doma v Šiški. Pričakovati ga je tako-le od 3. do 4. ure popoldne. Aparat Beppo Ledics je tako fino narejen, da obkroži vsakega izletnika brez vsake posebne nevarnosti. Po obkroženju se spusti na tla; tedaj se vsakemu udeležencu nudi prilika si natančno ogledati stroj ter njegovega duhovitega izumitelja.

Sokol I. še enkrat opozarja in uljudno vabi na današnjo prireditev na Ledini. Začetek ob 10. uri popoldne, bufet, nadaljevanje popoldne ob 4. uri, javna telovadba (naraščaj, članstvo, članice), velika ljudska veselica, pri kateri sodeluje nad 50 d-m, koncert celotne Slov. Filharmije, ples s posebno godbo. — Ker je sedežev le omejeno število, uljudno prosimo vse one dame, ki bi želele sedež, da si blagovoliijo to vstopnico nabaviti že dopoldne pri blagajni ali pa naj jo tam rezervirajo. — Z ozirom na sedanje razmere je veselčni odsek nastavljen povsod nizke cene: vstopnina dopoldne 20 vin., popoldne 60 vin. Narodno in napredno misleče občinstvo, pokažite svoje simpatije Sokolu I., ki je pokazal v štirih letih svojega obstoja toliko živahnosti v delu in

se mu je najbolj priljubil veliki Puškin.

In po večerji, ko je Pavla igrala na glasovir, je prisedel Ivan k nji. Pazno je poslušal in gledal na njene prstke, ki so gibali po tipkah glasovirja. Včasih ji je za šalo ponagajal, vsled česar je bila nalašč huda, on pa jo je za to poljubil. Gospa Lukanova ju je srečna opazovala. Srečni so bili vsi, prava sreča je vladala v tej hiši. Ivan je Pavlo vedno bolj in bolj ljubil, a tudi ona mu je vračala isto ljubezen. Sanjala sta o srečni bodočnosti, upov sta imela tisočero.

Ivan je dovršil gimnazijo; maturo je napravil z odliko.

Sel je študiral pravo v Prago. Pridno in vztrajno sta si dopisovala in obetala zvestobo do smrti.

A zvezda njune sreče je izginila...

Ko je imel Ivan napraviti zadnji izpit, dobi nepričakovano kratko pismo od gospe Lukanove, ki se je glasila:

Cenjeni gospod Petrin!

S tem pismom Vam prepo-vedujem kot mati Pavle nadaljno dopisovanje z njo, ker sem zve-dela, da imate v Pragi z neko zloglasno žensko sestanke. To naj bodo zadnje besede med nama!

Ne mislite več na Pavlo! Srečni! Pavla Lukan.

Zgodaj je vstal zadnjič v Toblachu, kamor ga je pregnala neprijetna kranjska atmosfera, dr. Šusteršič in je takoj segel po časopisih. Začuden oko mu je koj običalo na najnovejših telefonskih poročilih iz Dunaja. Bienenrth de-

Stemnilo se mu je pred očmi...

Dalje ni utegnil brati. Pozvonil je slugi, naročil mu, naj pripravi kovečeg in voz in se jel pripravljati za odhod...

Cudna stvar res: kadar se pelje Šusteršič iz Dunaja proti Ljubljani, mu celo mešanec drvi prehitro, to pot pa se mu je zdelo, da leze brzovlak kakor kaka zanikrna fijkarska kobila...

Na Dunaju je bila Šusteršičeva prva pot na pušto. Tam je sedel in z roko, pričakovanja trepetajočo, napisal sledečo brzovjavo:

„Uredništvu „Slovenca“, Ljubljana. Dr. Šusteršič je iz Toblach, kamor je predčerašnjim odpotoval na počitnice, pozvan na Dunaj. Dr. Šusteršič se pripelje na Dunaj danes zvečer ter bo tekom jutrišnjega dneva konferiral z Gautschem. Sporočite tudi „Gruzer Tagblattu“ in „Gruzer Tages-posti“.

Ko je dr. Šusteršič oddal to brzovjavo, mu je kar odleglo. Sel je na izprehod in je srečal na cesti „Slovenčevega“ poročevalca: „He, fant, zakriči že od daleč nad njim, pričakuj me jutri popoldne ob štirih pred rotovžem! Važne stvari. Pozvan sem h Gautschu. Jutri te obvestim o uspehu konferencie.“

Fant je od začudenja odprl na stečaj oči in nato še usta. Pa predno je mogel kaj izpregovoriti, je dr. Šusteršič že odšel v bližnji paviljon, kamor je sojeno hoditi vsem smrtnikom, od dr. Šusteršiča pa do zadnjega „Slovenčevega“ redakterja...

Tistikrat „Šusteršič“ celo noč ni mogel samega razburjenja zatistiti očesa. Po glavi mu je biodila pričakovana avdiencia pri baronu Gautschu. Takole nekako bo začel: „Go-pod baron, bral sem, da ste zdaj ministrski predsednik, in prišel sem vam čestiti. In pa povedat sem vam prišel, da bi rad prestopil v vladni tabor, če me vzamete v svoje ministrstvo.“ In baron Gautsch mu ponudi tri fine smodke (Gautsch gotovo ve, da dr. Šusteršič jako rad kad fine smodke, posebno če mu jih kdo ponudi) in začne, mencaje z rokami: „Prosim, kar sedite, gospod doktor. Iskreno me veseli, da ste me obiskali. Tudi meni bi bilo zelo všeč, ko bi hoteli stopiti v moje ministrstvo. Kateri portfelj bi pa radi, gospod doktor?“

In tako pojde stvar lepo naprej. Vmes se bo tudi malo pominiglo proti Ploju in Ivčevicu, omenilo po strani srbofilstvo slovenskih naprednjakov itd.

Sploh, dr. Šusteršič se je tako zamislil v svoje fantazije, da je že začel kovati besedilo brzovjavke „Slovenca“: „Velikanski uspeh S. L. S. — Od jako dobro informirane strani smo zvedeli, da je baron Gautsch pozval dr. Šusteršiča, naj vstopi v njegovo ministrstvo. Dr. Šusteršič se je sicer dolgo branil, ker pa baron Gautsch le ni hotel odnehati in je zagrzil, da sicer takoj demisionira, je dr. Šusteršič — četudi s težkim srcem — sprejel ponudbo. S. L. S. vsled deavnosti svojega vzornega voditelja dr. Šusteršiča čimdalje bolj pridobiva na veljavi tudi tam, kjer nam Slovincem sicer niso naklonjeni.“

Ob desetih dopoldne je dr. Šusteršič vstal in se napotil k baronu Gautschu. Sreče mu je močno bilo, ko je pozvonil, in hišni, ki je pršla odpirat, je s tresočo roko dal vizitko in jec jaje vprašal „Ali so gospod ba-

Stopnice, balkoni, spomeniki, stavbe, dimenzije, barvaste plošče itd. itd.

Stemnilo se mu je pred očmi... Dalje ni utegnil brati. Pozvonil je slugi, naročil mu, naj pripravi kovečeg in voz in se jel pripravljati za odhod... Čez dobro uro je že sedel v vlaku in se peljal proti cesarskemu Dunaju.

Cudna stvar res: kadar se pelje Šusteršič iz Dunaja proti Ljubljani, mu celo mešanec drvi prehitro, to pot pa se mu je zdelo, da leze brzovlak kakor kaka zanikrna fijkarska kobila... No, tudi polž je prišel na Smarno goro, in ravnotako je prisopihal brzovlak iz Toblach slednjič vendar na Dunaj...

Na Dunaju je bila Šusteršičeva prva pot na pušto. Tam je sedel in z roko, pričakovanja trepetajočo, napisal sledečo brzovjavo:

„Uredništvu „Slovenca“, Ljubljana. Dr. Šusteršič je iz Toblach, kamor je predčerašnjim odpotoval na počitnice, pozvan na Dunaj. Dr. Šusteršič se pripelje na Dunaj danes zvečer ter bo tekom jutrišnjega dneva konferiral z Gautschem. Sporočite tudi „Gruzer Tagblattu“ in „Gruzer Tages-posti“.

Ko je dr. Šusteršič oddal to brzovjavo, mu je kar odleglo. Sel je na izprehod in je srečal na cesti „Slovenčevega“ poročevalca: „He, fant, zakriči že od daleč nad njim, pričakuj me jutri popoldne ob štirih pred rotovžem! Važne stvari. Pozvan sem h Gautschu. Jutri te obvestim o uspehu konferencie.“

Fant je od začudenja odprl na stečaj oči in nato še usta. Pa predno je mogel kaj izpregovoriti, je dr. Šusteršič že odšel v bližnji paviljon, kamor je sojeno hoditi vsem smrtnikom, od dr. Šusteršiča pa do zadnjega „Slovenčevega“ redakterja...

Tistikrat „Šusteršič“ celo noč ni mogel samega razburjenja zatistiti očesa. Po glavi mu je biodila pričakovana avdiencia pri baronu Gautschu. Takole nekako bo začel: „Go-pod baron, bral sem, da ste zdaj ministrski predsednik, in prišel sem vam čestiti. In pa povedat sem vam prišel, da bi rad prestopil v vladni tabor, če me vzamete v svoje ministrstvo.“ In baron Gautsch mu ponudi tri fine smodke (Gautsch gotovo ve, da dr. Šusteršič jako rad kad fine smodke, posebno če mu jih kdo ponudi) in začne, mencaje z rokami: „Prosim, kar sedite, gospod doktor. Iskreno me veseli, da ste me obiskali. Tudi meni bi bilo zelo všeč, ko bi hoteli stopiti v moje ministrstvo. Kateri portfelj bi pa radi, gospod doktor?“

In tako pojde stvar lepo naprej. Vmes se bo tudi malo pominiglo proti Ploju in Ivčevicu, omenilo po strani srbofilstvo slovenskih naprednjakov itd.

Sploh, dr. Šusteršič se je tako zamislil v svoje fantazije, da je že začel kovati besedilo brzovjavke „Slovenca“: „Velikanski uspeh S. L. S. — Od jako dobro informirane strani smo zvedeli, da je baron Gautsch pozval dr. Šusteršiča, naj vstopi v njegovo ministrstvo. Dr. Šusteršič se je sicer dolgo branil, ker pa baron Gautsch le ni hotel odnehati in je zagrzil, da sicer takoj demisionira, je dr. Šusteršič — četudi s težkim srcem — sprejel ponudbo. S. L. S. vsled deavnosti svojega vzornega voditelja dr. Šusteršiča čimdalje bolj pridobiva na veljavi tudi tam, kjer nam Slovincem sicer niso naklonjeni.“

Ob desetih dopoldne je dr. Šusteršič vstal in se napotil k baronu Gautschu. Sreče mu je močno bilo, ko je pozvonil, in hišni, ki je pršla odpirat, je s tresočo roko dal vizitko in jec jaje vprašal „Ali so gospod ba-

Ko je prečital to nesrečno pismo, je bil popolnoma poparjen. Zjokal se je. „Kdo je nalagal gospo Lukanovo?“ mu je šumelo v glavi. Ni si vedel odgovora. Dva dni potem se odpelje v domovino, da se prepriča kaj se je zgodilo.

In videl je, da je zanj konec pri Pavli. Kajti bila je že poročena.

Pavla! Da je ona verovala lažem! Brez slovesa je odšel. Bilo je uničeno njegovo življenje. Zadnjega izpita ni napravil, dobil je službo pri deželni vladi.

Življenje njegovo je bilo zdaj polno muk, polno trpljenja. Pavla, nekdanja njegova ljubica, je sedaj žena drugega. Kako more živeti Ivan brez nje, ki jo je tako ljubil in jo se ljubi? Izbral si je stanovanje zunaj mesta, da bi bil bolj oddaljen od vrtenja cestnega hrupa. Zvečer — to so bili zanj dolgi večeri — ni mogel biti doma. Do nobenega dela ni imel več veselja — le svojo službo je še vestno odpravljaj. Zvečer je šel v kavarno ali v gostilno iskat si utehe svoji brezmejni žalosti. Kolikrat se je zgodilo, da se je vračal v poznih urah dumov. In vsakokrat ga je nanesla pot nehoti mimo Lukanove hiše. Vse te njegove sreče je kriv on! Lažnjivec, tisti črni obrekovalc, ki ima zdaj nekdanjo njegovo Pavlo...

(Dolge)

ron doma?" „Grem vprašat," je rekla hišna in odhitela „Saprament, ta pa ni napačna", si je mislil dr. Šusteršič, ko je gledal za njo. „Gautsch pa ima res dober okus!" — V petin minutah, ki so se dr. Šusteršiču zdele cela večnost, se je hišna vrnila in na kratko naznanila: Gospod baron so rekli: da jih ni doma. „Bom pa počakal," je odvrnil dr. Šusteršič, pa hišna ga ni več slišala. Prezgoda mu je zaloputnila vrata pred nosom.

Dr. Šusteršič ni dolgo premišljal. Vzel je iz žepa robec ga položil na stopnice pred vrata baronovega stanovanja, privzdignil škrice svojega fraka — in sedel.

Dolgo je sedel dr. Šusteršič na stopnicah in zelo jezen je bil. Tako nesramnost! On, dr. Šusteršič, pride nalašč obiskat na Dunaj barona Gautsch, da mu ponudi svojo pomoč, vsak drug bi ugodno priliko pogrebel z obama rokama — baron Gautsch, neotesanec pa... ga ni doma!

Davn je že odzvonilo po dunajskih cerkvah poldne, Gautscha še od nikoder. „Kaj ne misli h kosilu?" si je mislil dr. Šusteršič. „Ali pa morda kosi v oštariji? Ko bi le vedel kje?"

Tu se naenkrat odpro vrata — baron Gautsch je stopil, namenjen v kavarno, iz stanovanja. „Was will der Mann?" vpraša hišno, ko zagleda dr. Šusteršiča, ki je hitro skočil na noge, in že je segal v žep po de arno. „Pro-prosim go go go-spod baron, ja-jaz sem do-do do ktor Šu-Šu-Šusteršič" je zajecjal vodja kranjskih Eselesov, rdeč ko kuhan rak, videvši namen barona Gautscha. „A, tako! Pa doni! Drugokrat! Danes nimam niti minute časa! Drugokrat!" mu odvrne baron in odhiti elegantnih korakov, kakor se spodobi ministrskemu predsedniku in baronu, po mramornatih stopnicah. Dr. Šusteršič — kakor bi bilo trčilo vanj. „Taka sitovina, ta-le Gautsch! Še roke mi ni dal! No, le počakaj! Še žal ti bo! Še žal....!"

Že ob treh popoldne je stopical po vročem tlaku pred dunajskim rotovžem. „Slovenec" poročevalec, oborožen z desetimi lepo obrezanimi svinčniki in petdesetimi polami papirja. Prezljivo se je oziral po mimogreduh, češ: „Jutri ali pojutrišnjem sem že lahko ministerjalni tajnik ali kaj takega in potem..." Taj v glavi se mu je hotelo zvrzeti.

Točno ob trideset na pet je prijadral z drsajočimi koraki pred rotovž dr. Šusteršič. Ves prepaden je bil, da ga ni „Slovenec" poročevalec niti spoznal v prvem hipu. „Kaj pa se je zgodilo, gospod doktor?" vpraša ves začuden, ko je dr. Šusteršič prišel bliže. „Nič!" odvrne ta na kratko. „Nič?" Pa zato...? „Da, ravno zato! Baron Gautsch je dejal, da ga ni doma, odpeljal se je pravkar v Indijo. Nisem govoril z njimi V „Slovenca" sem pa brzojavil, da me je pozval na Dunaj in da imam danes z njim konferenco. O, ta blamaža! „Nič huđega," pravi poročevalec, „tisto brzojavko vzamem jaz naše. Vajen sem že blamaž, ena več ali manj, kaj zato! Ampak, kako bi opravičil vaše nenadno potovanje na Dunaj? ... Ali imate kaj sinov gospod doktor?" „Imam!" „Izvrstno! V „Slovenca" pošljemo brzojavko, da ste šli na Dunaj iskat svojega sina..."

„Ampak, saj ga sploh ni na Dunaju!" ga pekiine dr. Šusteršič. „Kaj pa za to! Kdo pa v Ljubljani to ve! Niti „Jutroviski" Bav-bav ne!" (O, ve, ve! Op. Bav bava). „Stori kakor hočeš! Samo, da me rešiš blamaže!" odvrne resigirano dr. Šusteršič in videč, da ima iant grlo ravno tako suho kakor žep, mu pomoli tri svetle groše: „Na, in privošči si v rotovski kleti črti cvečfarja. Trije krajcarji so pa za cigarete." Spošljivo se je „Slovenec" poročevalec naklonil gospodu, ki je z drsajočimi koraki počasi odromal proti kolodvoru In dne 30. junija je stala v „Slovencu" na odličnem mestu sledeča vest:

Dr. Šusteršič na Dunaju. Dunaj, 30. junija. Od dr. Šusteršiča smo naproseni objaviti, da ni bil poklican na Dunaj, temveč da je prišel tje samo v zasebnih opravkih (prišel je po svejega sina, da ga odpelje na počitnice). (Vest našega dunajskega poročevalca s tem popravljamo. Ur.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila

Suhomilnov — naslednik Stolipna. Petrograd, 1. julija. „Ruskoje Slovo" poroča, da se dosedanjim ruski ministrski predsednik Stolipin, ki se sedaj nahaja v zdravilišču Elter, ne vrne več na svoje mesto in ga bo na-

sledil sedanji vojni minister Suhomilnov.

Novi rektor dunajskega vseučilišča.

Dunaj, 1. julija. Rektorjem dunajskega vseučilišča je bil izvoljen dr. Oswald Redlich.

Vstaja v Albaniji.

Belgrad, 1. julija. Vse vesti, da so Malisovi prenehali z vstajo so neresnične. Malisovi namreč kljub dalekosežnim koncesijam od strani mla-doturske vlade niso zadovoljni in neoprestano zbirajo nove čete. Pričakovati je da bo albanska vstaja trajala še precej časa.

Listneca uredništva.

Gospodu Feliks Mejaku, c. kr. davčnemu asistentu v Novem mestu. Na Vaše vprašanje, kdo je pisec članka v nedeljskem „Jutru", podpisane s šifro F. Š., Vam moramo odgovoriti, da uredniških tajnosti ne izdajamo. Čudimo se Vam sploh, da prihajate nad nas s takimi vprašanji.

Lastnik in glavni urednik Milan Pint.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna" v Ljubljani.

Mali glasji.

Avtomobili za štiri osebe ceno prodaja Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Hiša z velikim vrtom je naprodaj v Rožni dolini šte. 112 cesta IV. 370/4-4

Trgovski lokal odda z opravo vred M. Kristofič & Bučar. 211/x-4

Po zelo znižani ceni prodaja radi preselivitve v lastno hišo M. Kristofič & Bučar. 212/x-4

Prodajniška prava za specerijsko, galanterijsko in manufakturno blago, dobro ohranjena, večinoma iz hrastovega lesa se po ceni prodaja. Kje, pove „Prva anončna pisarna".

Solnčnik, radi velikanke zaloge po vsaki poljubni ceni. Vidmar, Pred Škofijo 10 233/10-1

Novo kolo s torpedo prostim tekom se radi nabave motorja poceni prodaja. Gospoška ulica 5., I. nadstropje. 225/1-1.

Otroška postelja se prodaja. Zalokarjeva ulica št. 11, pritličje. 375/2-1.

Pišna predpraksa. Reflektanta, ki name-rava vstopiti v letošnji poštni kurz sprejme takoj poštni urad, Ljubljana 5. 226/1-1.

Dobro vpeljana trgovina v Ljubljani, na zelo prometni kraji se odda radi rodbinskih razmer na račun eventualne prodaje Naslov pove „Prva anončna pisarna" 373/3 1.

Dvonožni stroj s hišo z velikim vrtom, na lepem kraju se iz proste roke prodaja. Sp. Šiška, Knezova ulica št. 254. 373/1-1.

Stanovanje z dvema sobama išče mirna stranka (dve osebi) za avgust t. l. Ponudbe na „Prvo anončno pisarno" pod „E 100". 372/1-1.

Lepo, novo meblirana mesečna soba s posebnim vzhodom se takoj odda. Kje, pove upravništvo „Jutra". 224/1-1.

KORESPONDENCA.

Mlada, lepa koketna goslica išče moža brez dote. Ponudbe če mogoče s sliko pod M. B. D. poštno ličeče Ljubljana. 376/1-1.

Zahvala.

Povodom bridke izgube naše ljubljene soproge, matere in svakinje

Franjice Brinšek
roj. Štemberger

se ne moremo zahvaliti vsakemu posebej za mnoge dokaze sočutja, radi tega bodi vsakemu naša najiskrenejša zahvala.

Posebno se zahvaljujemo cenj. gg. pevcem ter vsem onim, ki so pripomogli k tako sijajnemu sprevedu nepozabne ranjice.

Trnovo, 1. julija 1911.

Rod. Brinšek in Štemberger.

: Prijetna : kmetija

na meji spodnje Koroške s 43 jahi zemljišča, k temu spada tudi 16 johov velik gozd, drugo je rodovito polje, travniki z sadnimi drevesi, pripravnim stanovanjem z gostilno, vodno žago in domačim mlinom se ceno odda s pre-mičnim ali nepremičnim inventarjem. Natančnejša pojasnila daje L. Kalh, v Pibru pri Köflachu-u.

: Hiša :

s štiri stanovanji, sadnim vrtom ter vrtom za zelenjavo

se prodaja.

Natančnejše se poizve v Rožni dolini št. 178, cesta III., ga. Ivana Bergant.

Dacar

se sprejme takoj za okraj Trebnje, kateri je bil že več let v tej službi ter ne čez 40 let star. Biti mora tudi kolesar. Plača mesečno 100 K ter prosto stanovanje. Ponudbe sprejema Alojzij Slajpah, reprezentant v Veliki Loki, Dolenjsko.

Danes tamburaški KONCERT na vrtu pri Novemsvetu

na Marije Terezije cesti.

Začetek ob 5. uri.

Vstop prost.

Kopališče Toplice.

na Kranjskem, dolenska železniška postaja Straža-Toplice.

Akratoterme 38° C. Zdravljenje s kopeljo in pitno vodo. Veliki uspehi pri podagri reumi ishiji, neuralgiji, kožnih in ženskih boleznih. Veliki kopalni bazeni. Oddelene in peščene kopelji. Udobno opremljene tujske igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje, gozdната okolica, dobra in ceno restavracija. Sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prospekti in pojasnila brezplačno pri oskrbništvu kopališča.

Nova vila

v Zgor. Šiški, na jako lepem razgledu se odda v najem

eni ali več strankam, eventualno se tudi prodaja po jako ugodni ceni. —

Anton Remec, Sp. Šiška
Brivska ulica 264.

Ceneni fotografski aparat!

Popolni fotogr. aparati, dajoči zamakneno dobre slike, s ploščami, papirjem, kemikalijami in učno knjigo: velikost slik 6x9 cm K 1-90, 9x12 cm K 3-30, 5-70, 9-70 itd.; (pošt-nina posebej). Eksaktni krasotni aparati in dvojni anastigmati nedosežno poceni. Rabljeni aparati in objektivni znanih tvrdk po zelo zmernih cenah. Glavni ceniki 130 strani debeli in zaznamki priložnostnih nakupov zastoj.

Elfr. Birnbaum,

tovarna fotogr. aparatov, Hirschberg, 327, Češko.

Lepa kočija

(Herrschaftslandauer), jako dobro ohranjen, se za nizko ceno prodaja. Naslov pove upravništvo „Jutra".

O. Bračko

Ljubljana, Dunajska cesta št. 14

priporoča p. n. občinstvu

veliko zalogo cvrnatih in sviljenih rokavic.

Vnanja naročila se točno in solidno izvršujejo.

Kontoristinjo ::

in

trgovskega sotrudnika

sprejme takoj trdka

O. Homan v Radovljici.

Kuč

za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino Kuč najboljšje sredstvo 5 kg franko K 4.50

Br. Novakovič, Ljubljana.

Danes in vsak dan

v park-hotelu

Tivoli

po dva koncerta Slo-venske Filharmonije.

Začetek ob 1/24. popoldne in ob 1/28. zvečer.

Vstop prost.

Mestna hranilnica ljubljanska.

Meseca junija 1911 vložilo je:

1431 strank	K	678.430-02
1515 strank pa dvignilo	"	752.417-39
Stanje vlog koncem meseca junija 1911	"	41,528.689-41
Stanje vložnih knjižic		28.743.

V II. četrtletju 1911 se je hipoteknih in občinskih posojil

izplačalo	K	819.997-06
vrnilo	"	206.612-84
Stanje posojil	"	32,522.784-42

V Ljubljani, dne 30. junija 1911.

Ravnateljstvo.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica šte. 5.

največja zaloga moških, dam-skih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tennis in pristnih golsserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Zaradi minule sezije so cene

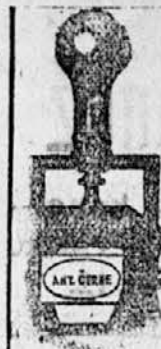
oblek za gospode, dame,
dečke in deklice

veliko znižane.

„Angleško sk'adišče oblek"

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5

Štampilje

vseh vrst za urade, dru-štva, trgovce itd.

Anton Černe

graver in izdelovatelj kavčukovih štampilj.

Ljubljana, Stari trg št. 20.

Ceniki franko.

Specialna trgovina
finih ročnih del

Toni Jager

V Ljubljani, Židovska ulica šte. 5.

Predtiskarija
Tamburiranje
Montiranje
Plisiranje

L. J. Fröhlich

sobni slikar in plesarski mojster, dekora-cije, napisi in cerkveno slikarstvo

Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-hranilnični račun šte. 67.626.

Telegrami:
Prometna banka Ljubljana.

splošna prometna banka podružnica Ljubljana, prej J. C. Mayer

Ljubljana,
Stritarjeva ulica 6.

Centrale na Dunaju. Ustanovljeno 1884. 29 podružnic. Delniški kapital in rezerve 52.000.000 kron. Oskrbovanje vseh bančnih transakcij, kakor: Sprejemanje denarnih vlog proti rentnega davka poizvednim vložnim knji-žicam, konto-knjižicam in v konto-korentu z dnevnim vedno ugodnim obrestovanjem. Denar se dvigne lahko vsak dan brez odpovedi. Kupovanje in prodaja vrednostnih papirjev strogo v okvirju uradnih kurznih notic. Spravljanje (depots) ter zastavljanje vrednostnih papirjev. Izposojevanje železnih blagajnic (safes) za ognjavarno shranjevanje vrednostnih papirjev, dokumentov, draguljev itd., ob lastnem zapiranju strank. Brezplačna revizija žrebanih vrednostnih papirjev Promese k vsem žrebanjem. Ustmena in pismena pojasnila in sveti o vseh v bančno stroko spadajočih transakcij vsak čas brezplačno.

vsi na Ledino k „Sokolu I.“!

Jakob Janež Več stanovanj

vodnjaški mojster, konce-
siran od c. kr. dež. vlade.
Radeckega vas št. 12.

s hrano za izletnike se takoj odda po
jako nizki ceni v hotelu „Vega“,
Spodnja Šiška.

1860 Ustanovljeno 1860

M. DRENİK

Ljubljana, Kongresni trg 7.
Predtiskarija, Risarski atelije.
Plisiranje. Kufriranje. Montiranje.
Tamburiranje in vezenje na roko.

**Največja zaloga ženskih ročnih del
in vsakovrstnega materiala.**

Zaloga telovadskih oblačil.

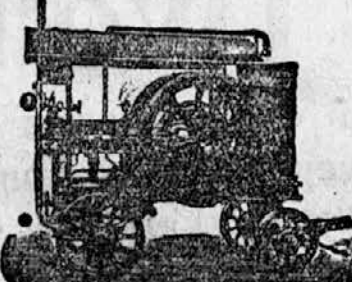
Zunanja naročila se točno izvršujejo.

1 do 2 vin. obratnih stroškovna
uro in HP z mojim pat.

motorjem z močnim
pritiskom in za surovo
olje od 16 HP naprej;
4 do 5 vin. pri mojih
petrolinskih motorjih in
petrolinskih lokomobi-
lih dalje 2—10 HP tudi
stoječe motorje

Tvornica motorjev
I Warchalowski
Dunaj III., Paulusg. 1.

Na tisoče motorjev v obratu. Cenovniki gratis. Ugodni plačilni pogoji.
V zalogi tudi še sabljani petrolinski motorji.

ANA GOREC

Ljubljana, Dunajska cesta 16 (dvorišče Schneider & Verovšek).

Zaloga koles „Puch“, „Union“
in drugih znamk ter vseh posameznih delov.

**Najfinejše pneumatike. — Izposoje-
vanje koles.** Postrežba točna
in solidna.

Rabljena kolesa
vedno v zalogi.

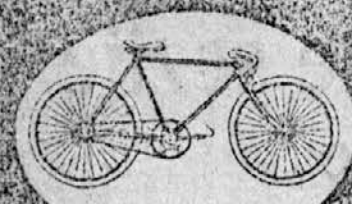
Telefon interurban št. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Poljanska c. 19.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Ston trg št. 9.

KINTA

Priznana močna, lahka tekoča
solidna in nepreosljliva so
KINTA kolesa.

Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

Pazite pri nakupu na prave Palma-kavčukove podpetnike.

Lovske puške vseh se-
stav, priznana delo prve
vrste z najboljšim strel-
nim učinkom priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba PETER WERNIG

družba z omejeno zavezo v Borovljah na Koroškem.
Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** 102. 000 nad
K 5.000.000. K 610 000

Stritarjeva ulica št. 4.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obračunava od dne vloge do nastit

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarov-
ancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2.495.719—.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premočnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in občnkoristne
namene.

Prva kranjska drogerija, parfu-
merija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Pisarna „Universal“ agenture

(protokolirano trgovsko podjetje)

Ljubljana

Sodna ulica št. 4.

Varstvena znamka.

Telefon št. 245.

Brzojavni naslov:
Universal-Ljubljana.

Uradne ure:
8 do 1 in 2 do 7.

Posreduje pri nakupu in prodaji nepremičnin in
obrtij.

Posreduje pri najetju hipotekarnih posojil in osebne
kredite.

Prevzema inkaso faktur in administracijo entitet.

Prevzema trgovsko zastopstvo in poravnavo konkurzov
ter insolven.

Prejema oglase v vseh jezikih in jih oddaja v liste ter
revije vseh narodov.

Prevaja oglase, reklamne notice in trgovsko korespon-
denco iz in v vse jezike.

Uvaja reklamo za patentovane in nepatentovane objekte
anončnim poštom.

Nabavlja umetniške anonce, klišeje in tozadevne stro-
kovnjaške skice.

Prvo podjetje te vrste na slovanskem jugu!

Mulley & Co.

Ustanovi informacijski zavod in reklamacijsko pisarno z
revizijo tovarnin.

Razpolaga z najboljšimi zvezami v obrtnih in davčnih
agendah.

**Trgovske zveze s svetovnimi
anončnimi zavodi in posredo-
valnicami.**

Borzna izveštja.